

[Arnth Jensen.]

det vil betyde en sjælelig nedbrydelse. Derfor er jeg også glad ved, at vi, da vi fik gennemført vore forsvarslove, netop ved at sætte nye regler om uddannelsen af vore befalingsmænd søgte at gardere os imod, at sådan noget kan ske. Jeg er ganske klar over, at der er brodne kar i alle lande, og når en sådan mand er trukket frem, er jeg også klar over, at det bør siges, at det gudskelov ikke er normen for vort befalingsmandskorps. Vi kender allesammen dygtige militærfolk, som ikke blot er dygtige i deres fag, men også er dygtige til at føre denne ungdom, og det vil sige at kunne tage denne ungdom, som den er, og føre den frem. Det er forstemmende for disse dygtige folk og rettænkende mennesker, at der iblandt dem er en mand som denne oversergent Peitersen.

Når nu det ærede medlem hr. Johs. Christiansen talte om, at der var en falsk solidaritetsfølelse i vort befalingsmandskorps, ved jeg ikke, om det er tilfældet. Jeg tror ikke, der er ret mange af vore befalingsmænd, der virkelig vil stille sig solidarisk med oversergent Peitersen, og forudsat at det er rigtigt, hvad vi har læst i aviserne, må jeg beklage, om overhovedet nogen gør det. Jeg tror imidlertid ikke så dårligt om vore befalingsmænd, jeg tror netop, det modsatte er tilfældet.

Det ærede medlem nævnte affæren i Roskilde, jeg har set det i aviserne i dag. Jeg tør ikke udtale mig om sagen, men jeg har den tillid til den højtærede forsvarsminister, at når den nu er nævnt her, vil han prøve på at komme til bunds i den. Den ligner ikke rigtig den anden sag, for dette, at man fra civil side undertiden synes, at det, man byder soldaterne, er for strengt, kommer vi jo heller ikke uden om i fremtiden, ærede medlem, den slags soldateraffærer vil vi mange gange høre om.

Hvad angår talen om den militære straffelov, er mit parti ikke imod, at dette spørgsmål drages frem, tværtimod, vi ønsker også en straffelov for militærets vedkommende, som kan være i overensstemmelse med tidens krav.

Mit parti tilsiger støtte til lovforslagets gennemførelse, vi kan helt og fuldt tiltræde det, den ærede ordfører for udvalget sagde om affæren i Aarhus, og vi henstiller lige

så ivrigt og varmt som han til den højtærede forsvarsminister, at denne sag bliver undersøgt til bunds.

Norup: Vort parti har intet at bemærke til lovforslaget i dets nuværende form, og vi kan tiltræde udvalgets ændringsforslag, idet de fæstner forsvarschefens stilling, navnlig på de områder, hvor danske interesser skal varetages.

Den ærede ordfører for udvalget, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, rejste spørgsmålet om oversergent Peitersen. Sagen i Aarhus har vakt betydeligt røre overalt, både i befolkningen og i værnene, ikke mindst blandt befalingsmændene. Med den konsolidering, der foregår, og med den forlængede tjenestetid for øje får sagen en ganske særlig baggrund, og vi er naturligvis fuldtud indforstået med, at hele denne sag nøje skal undersøges uden hensyn til persons anseelse, og at ansvaret, når alt er klarlagt, skal placeres der, hvor det virkelig hører hjemme. Den værnepligtige ungdom og forældrene må kunne stole på, at uddannelsen og de unges behandling sker under betryggende former i enhver henseende. Med mit personlige kendskab til hæren er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at enhver fornuftig befalingsmand af enhver grad støtter alle bestræbelser for at få Peitersen-sagen undersøgt til bunds.

Hans Hansen (Rørby): Med hensyn til det foreliggende lovforslag og de ændringer, der er foreslået af udvalgets flertal, kan jeg blot sige, at vi i 1950 stemte imod forsvarslovene med den begrundelse, at vi ikke ville stemme for militærlove, der var baseret på tvungen værnepligt. Her drejer det sig kun om tekniske foranstaltninger, der er foranlediget af oprettelsen af Europahæren og de dertil hørende kommandoforhold, og derfor finder jeg ikke grund til at undlade at stemme. Ved at bringe de i lovforslaget omtalte forhold i orden udfyldes et hul i loven, som er af teknisk art og ikke har noget med principper at gøre.

Med hensyn til det andet spørgsmål, som udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Rasmus Hansen, rejste, kan jeg give fuld tilslutning til, hvad der her er fremført. Når det ærede medlem udtalte, at ingen, hverken her i salen eller blandt befalings-